

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului ...

DECIZIA NR. 28 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2009

Direcția generală a finanțelor publice a județului ..., a fost sesizată cu adresa nr..../...2009, de către Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de SC X SRL, cu sediul în ..., str...., nr...., județul ..., împotriva DECIZIEI DE IMPUNERE privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..../...2008 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, care vizează suma de ... lei reprezentând:

- ... lei - taxă pe valoarea adăugată
- ... lei - accesorii aferente
- ... lei - impozit pe profit
- ... lei - accesorii aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Văzând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205 și art.209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului ... este competentă să soluționeze cauza.

I. Prin contestația formulată, petenta solicită anularea măsurilor dispuse prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, ca fiind netemeinice și nelegale, susținând următoarele:

Sub aspect procedural, în ceea ce privește reverificarea unei perioade deja verificate, respectiv 01.01.2003-31.12.2005, aceasta s-a făcut prin încălcarea dispozițiilor art.105 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în sensul că nu există vreo decizie prin care să se fi dispus reverificarea societății, în raportul de inspecție fiscală contestat nefacându-se vorbire despre aceasta.

Deosebit de aceasta, organele de inspecție fiscală au reținut ca: *"reprezentantul contribuabilului nu a prezentat organelor de inspecție fiscală acte de control din care să rezulte că societatea a mai fost verificată ..."*, uitând că, potrivit prevederilor art.94 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, această obligație le revine în mod exclusiv acestora.

Mai mult decât atât, inspecția fiscală a fost efectuată cu încălcarea gravă a legii, respectiv a art.94 alin.4 din OG nr.92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede: *"Nu intra în atribuțiile inspecției fiscale efectuarea de constatări tehnico-stiințifice sau orice alte verificări solicitate de*

organele de urmarire penala in vederea lamuririi unor fapte sau imprejurari ale cauzelor aflate in lucrul la aceste institutii”.

In ceea ce priveste respectarea principiilor generale de conduita in administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, organele de inspectie fiscala nu și-au exercitat rolul activ, in sensul ca nu au examinat in mod obiectiv starea de fapt intrucat, pornind de la declaratia numitului Andras Marius, au anulat forta probanta a documentelor justificative si a evidentelor contabile, ignorand astfel si dispozitiile art.64 din OG nr.92/2003 republicata, cu modificarile si completarile ulterioare: *”Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere”.*

In plus fata de cele aratate, discutia finala cu reprezentantul societății nu a avut loc, în aceste conditii fiind incalcate dispozitiilor art.109 din OG nr.92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si dreptul societății de a fi ascultată asa cum este el prevazut la art.9 din actul normativ invocat mai sus.

Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar, organele de inspectie fiscala invoca ca si temei de drept art.6 alin.1 din Legea contabilității nr.82/1991, afirmand ca facturile in cauza nu indeplinesc conditiile de document justificativ, în conditiile in care facturile fiscale contin toate informatiile prevazute de dispozitiile in materie și îndeplinind conditiile pentru a fi considerate documente justificative , potrivit prevederilor pct.2.4 din Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr.306/2002 pentru aprobarea reglementarilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene.

In ceea ce priveste celalalt temei de drept invocat de organele de inspectie fiscala, respectiv OMFP nr.29/2003, acesta reglementeaza aplicarea prevederilor HG nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a Normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora si nicidecum deductibilitatea cheltuielilor aferente scaderii din gestiune a bunurilor inscrise in facturile emise de SC R...T... SRL si SC R...I... SRL .

Mai mult decat atat, prin Decizia nr.105/2006 a Sectiei de contencios administrativ si fiscal din cadrul Inaltei Curti de Casatie si Justitie, s-a admis dreptul de deducere pentru cheltuieli reprezentand achizitii consemnate in facturi care nu aveau completate rubricile referitoare la expeditia marfurilor

In acelasi timp, organele de control invoca Decizia nr.V/15.01.2007 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, in care se precizeaza ca: *”taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminiua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea TVA. ”*

Referitor la decizia sus mentionata, in raportul .../...2008 al Compartimentului de audit public intern din cadrul DGFP ..., s-a retinut ca intr-un caz similar a fost eronat invocata aceasta decizie : " deoarece aceasta decizie face referire si la Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal (lege care a

intrat in vigoare incepand cu 01.01.2004) iar facturile prezentate au fost emise in anul 2003."

Totodata, potrivit prevederilor art.9 alin.1 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificarile si completarile ulterioare: „*La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente veniturilor impozabile*” și în situatia in care bunurile facturate de catre SC R...T... SRL si SC R...I... SRL au fost refacturate catre SC S... SRL si SC B... SRL, societatea a inregistrat venituri, care au fost luate in calcul la stabilirea profitului impozabil si implicit a impozitului pe profit, cheltuielile cu scaderea din gestiune a bunurilor respective sunt deductibile, intrucat acestea sunt aferente veniturilor impozabile.

In acelasi timp, in anul 2002 SC X SRL a inregistrat o pierdere fiscala de ... lei, iar in anul 2003 pierderea fiscala a fost de ... lei, inasa la stabilirea asazisului impozit pe profit suplimentar, organele fiscale nu au avut in vedere acest aspect, incalcandu-se astfel dispozitiile art.13 alin.1 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevad: *"Pierderea anuala stabilita prin declaratia de impozit pe profit , se recupereaza din profiturile impozabile obtinute in urmtorii 5 ani consecutivi."*

De asemenea, împotriva dispozitiilor Constitutiei, organele de control invoca ca si temei de drept Legea nr.571/2003, lege care a intrat in vigoare incepand cu 01.01.2004, ori, in conditiile in care operatiunile in cauza s-au derulat in anul 2003, legea nu poate retroactiva.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, în condițiile în care organele de control nu au admis deducerea TVA înscrisă în facturile emise de catre SC R...T... SRL si SC R...I... SRL, invocand "informatiile furnizate de D.I.I.C.O.T." , trebuiau să aibă in vedere dispozitiile art.14 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, care prevad: *"Faptul generator al taxei pe valoarea adaugata ia nastere in momentul efectuarii livrării de bunuri si/sau in momentul prestării serviciilor "*.

In temeiul dispozitiilor legale invocate, organele de inspectie fiscala ar fi trebuit sa nu ia in calcul taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta livrarilor catre SC S... SRL si SC B... SRL.

Daca pentru bunurile care au facut obiectul livrării de catre SC R...T... SRL si SC R...I... SRL, organele de control nu acordă dreptul de deducere pentru TVA înscrisă in facturi, pe cale de consecinta, faptul generator nu ar fi luat nastere la data facturării de catre societatea petentă a bunurilor in cauza, astfel ca TVA colectată si virată bugetului de stat de catre societate nu era datorat.

Taxa pe valoarea adăugată dedusă de SC X SRL aferentă facturilor in cauza este in suma de ... lei, iar TVA colectată este in suma de ... lei, astfel ca societatea, urmare a derulării operatiunilor in cauza, a achitat bugetului consolidat al statului o suma mai mare cu ... lei, fata de cea dedusa initial.

Referitor la aplicabilitatea dispozitiilor OMFP nr.29/2003, acesta reglementeaza aplicarea prevederilor HG nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a Normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora si nicidecum deductibilitatea TVA.

În ceea ce privește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească documentele, acestea sunt reglementate la cap. VII "Obligațiile platitorilor de taxă pe valoare adăugată" art.29B din Legea nr.345/2002 privind taxă pe valoarea adăugată.

Invocarea de către organele de control a dispozițiilor OMFP nr.24/2003 este netemeinică și nelegală întrucât, conform dispozițiilor Legii nr.24/2000, republicată, modificarea sau completarea unui act normativ se poate realiza exclusiv printr-un act normativ de același nivel sau de un nivel superior, astfel că, în cazul de față, nu pot fi invocate dispozițiile OMFP nr.29/2003 prin care, de altfel, s-ar institui o restrângere a dreptului de deducere a TVA.

Regimul deducerilor este reglementat la art.22 din Legea nr.345/2002 privind TVA, societatea îndeplinind condițiile prevăzute de acesta.

Mai mult decât atât, potrivit dispozițiilor art.24 alin.1 din Legea nr.345/2002 pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, societatea justifică suma taxei cu facturi fiscale emise pe numele sau de către persoane impozabile înregistrate ca platitor de taxă pe valoare adăugată.

La alin.2 al art.24 din același act normativ, sunt prevăzute expres și precis determinat, cazurile în care nu poate fi dedusă taxă pe valoare adăugată.

De asemenea, trebuie avută în vedere jurisprudența fiscală a Curții de Justiție Europene care, în Hotărârea din 12.01.2006, cauzele reunite C-354/03, C-315/03 și C-484/03, a reținut: „*Dreptul de a deduce TVA plătită în amonte a unei persoane impozabile care efectuează asemenea tranzacții nu poate fi afectat de faptul că în lanțul de tranzacții din care aceste tranzacții fac parte o altă tranzacție anterioară sau subsecventă este afectată de fraudă în materie de TVA, fără ca aceasta persoană impozabilă să știe sau să aibă la dispoziție orice mijloace de afla despre aceasta.*”

Referitor la accesoriile aferente, având în vedere motivațiile și argumentele prezentate la impozitul pe profit și la taxă pe valoarea adăugată, potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale", SC X SRL din ... nu datorează nici dobânzile și penalizările de întârziere în suma de ... lei.

Concluzionând, contestatorul solicită ținând cont de argumentele și motivațiile juridice prezentate, admiterea contestației așa cum a fost formulată.

II. Prin raportul de inspecție fiscală nr..../...2008, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..../...2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, organele de inspecție fiscală au consemnat următoarele:

Modul de determinare și înregistrare în evidența contabilă a impozitului pe profit.

În perioada iunie – septembrie 2003, societatea a înregistrat în evidența contabilă achiziții de bunuri de la SC R...T... SRL și SC R...I... SRL, în baza unor documente care nu îndeplineau calitatea de document justificativ, iar din declarațiile celor implicați în tranzacții cu cele două societăți aflate la Dosarul/.../.../2006 rezultă că tranzacțiile nu au avut loc efectiv.

Asadar, din informatiile existente la dosarul mentionat, a rezultat faptul ca societatile emitente nu au detinut niciodata bunurile inscrise in facturile respective, tranzactiile economice reflectate in aceste documente fiind fictive.

Au fost incalcate astfel prevederile art.6 din Legea contabilității nr. 82/1991 Republicată, coroborate cu prevederile art.2 si 3 din OMFP nr.29/2003 potrivit carora: "Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza **in momentul efectuării ei** intr-un document care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ".

Facturile inregistrate in evidenta SC X SRL din ..., emise de SC R...T... SRL și SC R...I... SRL nu indeplinesc nici conditiile legale de document justificativ, in sensul ca unele date inscrise pe facturi sunt nereale iar altele lipsesc.

Pe niciuna din facturi nu este in scris numele, prenumele, seria si numarul actului de identitate al persoanei care le-a intocmit, contrar prevederilor art.3 alin.2 si 3 din OMFP nr.29/2003.

Pe unele facturi ce au in scris la emitent SC R...T... SRL și SC R...I... SRL, este trecut ca si cumparator SC X SRL , desi din declaratiile persoanelor implicate in aceste tranzactii, aflate la Dosarul DIICOT – Biroul Teritorial ..., rezulta ca SC R...T... SRL și SC R...I... SRL **nu au fost FURNIZORI** pentru SC X SRL , respectiv nu au livrate efectiv bunurile inscrise in facturi si nici SC X SRL **nu a cumparat efectiv nici un bun de la cele doua societati.**

Au fost astfel incalcate prevederile HG nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a Normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora, potrivit căroră, factura fiscala: "Serveste ca document justificativ de inregistrare in contabilitatea furnizorului si a cumparatorului și se întocmeste manual , sau cu ajutorul tehnicii de calcul, in trei exemplare, **la livrarea produselor si a marfurilor** , la executarea lucrarilor si la prestarea serviciilor, (...) pe baza dispozitiei de livrare , a avizului de insotire a marfii , sau a altor documente tipizate, care atesta executarea lucrarilor si prestarea serviciilor si se semneaza de catre compartimentul emitent."

Potrivit prevederilor Sectiunii 2 punctul 2.4. din Reglementarile contabile simplificate armonizate cu directivele europene aprobate prin OMFP 306/2002 : " Documentele justificative cuprind, cel puțin, următoarele elemente principale: [...] g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz; h) alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate."

Potrivit prevederilor art.3 alin.1 din OMFP 29/2003 :

"În situația în care bunurile nu se livreaza de la sediul social înscris în antetul facturii fiscale sau al altui document legal aprobat pentru livrarea bunurilor, se vor mentiona pe factura fiscală sau pe documentul respectiv, în mod suplimentar, elementele de identificare a locului de expediere a bunurilor, și anume: denumirea sucursalei, punctului de lucru etc., localitatea, strada și numărul, sectorul/județul."

Cheltuielile cu scaderea din gestiune a bunurilor din facturile ce au in scris la furnizor SC R...T... SRL și SC R...I... SRL, in suma totala de ... lei, au fost considerate de societate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil .

Prin considerarea ca si cheltuieli deductibile a acestor cheltuieli, in conditiile in care documentele de achizitie nu indeplineau calitatea de document justificativ, au fost incalcate prevederile art.9 alin.7 lit.j) din Legea 414/2002, potrivit carora, sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil: „cheltuielile inregistrate in contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit Legii contabilitatii nr.82/1991 R,cu modificarile si completarile ulterioare, prin care sa se faca dovada efectuarii operatiunii.”

Potrivit pct.9.11 din Instructiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit aprobate prin HG 859 /2002: „înregistrările in evidenta contabila se fac cronologic si sistematic, pe baza in scrisurilor ce dobandesc calitatea de document justificativ care angajeaza raspunderea persoanelor care l-au intocmit, conform reglementarilor contabile in vigoare”.

In sustinerea celor aratate, organele de inspectie au invocat Decizia nr.V din 15.01.2007 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, care stabileste ca „taxa pe valoare adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea TVA”.

Prin considerarea de catre societate a cheltuielilor cu scaderea din gestiune a bunurilor din facturile ce au in scris la furnizor SC R...T... SRL și SC R...I... SRL, in suma totala de ... lei, ca si cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, baza de impozitare pentru impozitul pe profit in anul 2003 determinata potrivit prevederilor art.7 alin.1 din Legea 414/ 2002 ca: "diferenta intre veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintrun an fiscal din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile", a fost diminuată pe total cu suma de ... lei.

In timpul inspectiei fiscale au fost calculate pana in 03.12.2008 accesorii in suma totala de ... lei.

Cu privire la modul de determinare si inregistrare in evidenta contabila a TVA

S-a constatat ca in perioada 01.06.2003-31.08.2003, SC X SRL ... a dedus TVA in scrisa in facturi emise pe numele sau de SC R...T... SRL și SC R...I... SRL.

Conform informatiilor furnizate de DIICOT - Biroul Teritorial ..., operatiunile in scrisa in facturile emise de SC R...T... SRL și SC R...I... SRL, nu sunt operatiuni reale.

D.G.F.P. a judetului ... - ACFF - CF2, prin adresa nr.../...2008 solicita DIICOT Biroul Teritorial ... precizari punctuale referitoare la realitatea tranzactiilor dintre SC R...T... SRL , respectiv SC R...I... SRL si SC X SRL .

Prin adresa nr. .../.../2006 din ...2008, inregistrata la DGFP a judetului ... sub nr.12771 / 31.07.2008, DIICOT Biroul Teritorial ..., mentioneaza: „ din intreg probatoriul administrat in dosarul cu numarul de mai sus rezulta ca toate

facturile fiscale enumerate de dvs. nu au la baza operatiuni comerciale reale, acestea fiind falsificate, mai precis bunurile materiale inscrise pe aceste documente contabile nu au fost livrate de catre furnizorul inscris in acte, pe cale de consecinta nefiind nici receptionarea efectiva a acestora ... „.

Prin deducerea taxei pe valoarea adaugata aferenta unor operatiuni fictive au fost incalcate prevederile art.22 alin.5 lit.a din Legea 345/2002, potrivit carora: „Taxa pe valoarea adaugata prevazuta la alin.4 pe care persoana impozabila are dreptul sa o deduca, este taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate, sau urmeaza sa-i fie livrate si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa-i fie prestate, de catre o alta persoana impozabila, inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata”.

Facturile inregistrate in evidenta SC X SRL ... , emise de SC R...T... SRL și SC R...I... SRL, nu indeplinesc nici conditiile legale de document justificativ, in sensul ca unele date inscrise pe facturi sunt nereale iar altele lipsesc.

Pe niciuna din facturi nu este inscris numele, prenumele, seria si numarul actului de identitate al persoanei care le-a intocmit, contrar prevederilor art.3 alin.2 si 3 din OMFP 29/2003.

Pe unele facturi ce au inscris la emitent SC R...T... SRL și SC R...I... SRL, este trecut ca si cumparator SC X SRL , desi din declaratiile persoanelor implicate in aceste tranzactii, aflate la Dosarul DIICOT - Biroul Teritorial ..., nr. .../.../2006, rezulta ca SC R...T... SRL și SC R...I... SRL nu au fost FURNIZORI pentru SC F SRL , respectiv nu au livrat efectiv bunurile inscrise in facturi si nici SC X SRL nu a cumparat efectiv nici un bun de la cele doua societati.

Au fost astfel incalcate prevederile art. 29 B lit.a) si b) din Legea 345/2002, referitoare la obligatiile persoanelor impozabile care realizează operatiuni taxabile și/sau operatiuni scutite cu drept de deducere, cu privire la întocmirea documentelor.

Astfel, nu se poate acorda drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata din facturile ce au inscris la emitent SC R...T... SRL și SC R...I... SRL, in suma totala de ... lei.

In sustinerea celor aratate, organele de inspectie fiscala invocă Decizia nr. V din 15.01.2007 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

Prin incalcarea prevederilor legale, TVA deductibila si respectiv de recuperat a fost majorata de societate cu suma de ... lei.

In timpul inspectiei fiscale, nu s-a acordat drept de deducere a TVA inscrise pe facturile emise catre SC X SRL , de catre SC R...T... SRL și SC R...I... SRL , in suma totala de ... lei.

In timpul inspectiei fiscale au fost calculate pana in 03.12.2008, accesorii in suma totala de ... lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

SC X SRL , are sediul în ..., str...., nr...., județul ..., înregistrată la ORC sub nr...., CIF ... atribut ..., reprezentată prin domnul I în calitate de administrator.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului ... se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care actele administrativ fiscale prin care au fost stabilite obligații fiscale se află în stadiul de urmărire și cercetare, nefiind încă stabilit caracterul infracțional al faptei care are influență directă și esențială asupra plății obligațiilor fiscale.

În urma inspecției fiscale efectuată de Activitatea de Inspecție fiscală la **SC X SRL din ...**, a fost încheiată DECIZIA DE IMPUNERE privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..../...2008.

Cu adresa nr..../...2009, Direcția generală a finanțelor publice a județului prin Activitatea de inspecție fiscală, a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul ... sesizarea penală privind constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale unei infracțiuni.

Cu privire la cazul în speță se reține că între stabilirea obligațiilor fiscale datorate, constatate prin actele administrativ fiscale și contestate de petiționar și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o legătură de interdependență de natură a avea influență asupra cauzei supuse soluționării.

In drept, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, art.213 alin.5 prevede:

“ Soluționarea contestației :

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Potrivit art.214 alin.1 lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

“ Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Prioritatea de soluționare în speță o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit

principiului de drept "**penalul ține în loc civilul**", consacrat prin art. 19 alin.2 din Codul de procedură penală.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare constatate prin actul administrativ fiscal și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei supusă judecătii.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea urmăririi și cercetării penale cu privire la încadrarea judiciară a faptelor săvârșite și anume dacă acestea se încadrează în categoria actelor de evaziune fiscală.

Conform celor precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală a cauzei, Direcția generală a finanțelor publice a județului ..., nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care urmează să se suspende soluționarea cauzei civile.

Funcție de soluția pronunțată pe latura penală, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu cele precizate în prevederile art.214 alin.3 Ordonanța Guvernului nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“ Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin.(2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

In ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..../...2008, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului ... prin Biroul de soluționare a contestațiilor are competența de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care dispoziția privind măsurile nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală precum și accesorii ale acestora, ci la măsuri în sarcina contribuabilului.

In fapt, prin Dispoziția de măsuri nr..../...2008, organele de inspecție fiscală au dispus înregistrarea în evidența contabilă a **SC X SRL din ...** a obligațiilor fiscale suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală, așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală nr..../...2008.

In drept, potrivit art.209 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Huneoara prin Biroul de soluționare a contestațiilor este competentă să soluționeze ***“Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, [...].”***

Intrucât măsurile stabilite în sarcina **SC X SRL din ...** prin Dispoziția nr..../...2008 nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatoarei, fapt pentru care Dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Direcția generală a finanțelor publice a județului ... prin Biroul de soluționare a contestațiilor neavând competența de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, potrivit art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere, contestația urmează a fi soluționată de Activitatea de inspecție fiscală, în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri.

Având în vedere cele arătate și în temeiul art.216 alin.4 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală și art.19 alin.2 din Codul de procedură penală, se

DECIDE:

Suspendarea soluționării contestației privind **DECIZIA DE IMPUNERE privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..../...2008** până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute .